

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Ügyintéző:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban az a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Rendőrkapitányságon terjesztett elő panaszt, a vele szemben fogatosított rendőri intézkedések kapcsán. A rendőrség felhívására úgy nyilatkozott, hogy a Panasztestület vizsgálatát kéri.

A Panaszos panaszbeadványában az alábbiakat adta elő.

*-n a terület előtt egy, a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó békés demonstráción vett részt. A helyszínen tartózkodó rendőrség munkatársai * órákor bejelentették, hogy a demonstrációt feloszlatták és felszólították a jelenlévőket – közöttük a Panaszost is –, hogy távozzanak a területről. A Panaszos a felszólításnak – mivel azt teljesen jogszerűtlennek találta – nem tett eleget. A Panaszos szerint őt személy szerint nem szólították fel, sőt a rendőrök még a kezét is hátracsavarták, majd a helyszínről eltávolították. A rendőrök intézkedése után a Panaszos rögtön visszatért az előbbieken említett területre, ahonnan ismételtelen eltávolították, de ekkor már előállították a Rendőrkapitányságra és szabálysértési eljárás folytattak le vele szemben 2 rendbeli jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt, és bírsággal sújtották.

A Panaszos szerint a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 14. §-a alapján a demonstrációt abban az esetben van joga a rendőrségnek feloszlítani, ha a gyülekezési jog gyakorlása bűncselekményt valósít meg, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, vagy mások jogainak és szabadságának sérelmével jár, illetve ha a rendezvényen résztvevők fegyveresen vagy felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartanak meg.

A Panaszos szerint a jelen esetben a mások jogainak sérelmével járás miatt oszlatták fel a demonstrációt, jogszerűtlenül. A gyülekezési jog alkotmányos alapjog, az Alaptörvény szerint mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó jogszabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. A XXI. cikk (1) bekezdése szerint Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

A demonstráció az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésben rögzített alkotmányos alapjog védelme érdekében valósult meg, egy másik alapjog gyakorlásával. A Panaszos álláspontja szerint az a körülmény, hogy a munkagép haladását akadályozta, nem jár a mások jogainak olyan mértékű sérelmével, amelyhez mérten arányos intézkedés a demonstráció feloszlattása. A Panaszos szerint ennek megfelelően a demonstráció feloszlattásával sérült a gyülekezéshez való alapvető joga. A Panaszos álláspontja szerint a demonstráció feloszlattása, illetve feloszlattást követő rendőri intézkedések jogellenesek voltak.

A Panaszos panaszához mellékelte 3 db fényképfelvételt az előállításáról, illetve megjelölt egy az interneten keresztül elérhető videofelvételt is.

A Panaszos – panasza szerint – az alábbiakat kifogásolta:

- a tömegosztatás elrendelését és végrehajtását;
- igazoltatását;
- kényszerítő eszköz (testi kényszer) alkalmazását;
- előállítását.

II.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogát, a IV. cikkben foglalt személyi szabadság való jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

A Panasztestület az eset kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A Panasztestület a vizsgálata során megállapította, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában kezdeményezett intézkedést, ugyanakkor a tömegosztatás végrehajtásának módja nem felelt meg az előírásoknak, ugyanis a tömegosztatást megelőzően a rendőrség nem használt hangosbeszélőt a felszólítások alkalmával, emiatt sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület az előállítás jogalapja kapcsán megállapította, hogy az előállítás kapcsán nem sérült a Panaszos személyi szabadságához való alapvető joga és az előállítást arányosnak ítélte meg. Ugyanakkor a Panaszos előállítása időtartamának szükségtelen elhúzódása miatt a Panaszos személyi szabadságához való alapvető jogának a súlyos sérelmét állapította meg, mert az aránytalanul és indokolatlanul hosszú volt a jogkorlátozással elérni kívánt célhoz képest. A testi kényszer alkalmazásával kapcsolatban a Panasztestület álláspontja szerint nem sérült a Panaszos emberi méltósághoz való joga, mivel nem állt a rendőrség rendelkezésére más, kisebb jogkorlátozással járó eszköz, amellyel a Panaszos ellenállását megtörhette volna.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- panaszbeadvány;
- panasz kiegészítés;
- az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés;
- az előállítás időtartamáról szóló igazolása;
- az eljárás alá vont személy meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv;
- a Szabálysértési Hatóság határozata;
- jelentése;
- szabálysértési feljelentés;

- az Osztály jelentése;
- intézkedés alá vont személyek kimutatásáról készített táblázat;
- DVD lemezek;
- felvétel CD lemezen;
- a Belügyminisztérium Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály Személyi Nyilvántartó Osztály átirata.

IV.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot – az internetes felvételen kívül – a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon és a rendelkezésre álló adatokon (videofelvételeken) túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóságnak mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vett figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

V.

Az események kapcsán az eljárás irataihoz csatolt, illetőleg a Panaszos panaszában maga is hivatkozott egy az internetre kihelyezett videofelvételre. Az így rendelkezésre álló felvételeken a Panaszossal szembeni rendőri intézkedések is rögzítésre kerülhettek.

A Ket. 50. § (1) bekezdése alapján a hatóságot tényállás tisztázási kötelezettség terheli, ezért annak megállapítása, hogy a Panaszos személyével kapcsolatban hozható videofelvételek találhatóak a rendelkezésre álló video anyagok között csak úgy állapíthatóak meg, ha a hatóság megismeri a Panaszos arcképét.

Mindezek alapján a Panaszos igazolványképeinek beszerzése érdekében a Ket. 26. § (1) bekezdés c) pontja alapján belföldi jogsegély útján kerestem meg a Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért felelős Helyettes Államtitkárság Személyi Nyilvántartó Osztályát (a továbbiakban: Nyilvántartó Osztály).

A Nyilvántartó Osztály a Panaszos fényképével ellátott válasza *-n érkezett meg hatóságunk részére.

A Ket. 33. § (3) bekezdése értelmében a jogsegélyeljárás időtartama nem számít bele az ügyintézési határidőbe, így a panasz elbírálásának határideje *-ra módosult.

VI.

A Rendőr-főkapitányság által rendelkezésemre bocsátott 4 db DVD lemez áttanulmányozását és kiértékelését követően megállapítom, hogy a rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása szempontjából a * felirattal ellátott DVD lemez rendelkezik relevanciával, ugyanis a lemezeken

található felvételek tartalmaznak adatokat a Panaszossal szemben fogatosított intézkedést megalapozó körülményekről, ezért a felvételeket bizonyítékként vettem figyelembe.

A Panaszos által hivatkozott linken található videofelvételen a Panaszos látható, amikor is a rendőrség intézkedik vele szemben, ezért – mivel a panasz elbírálása szempontjából releváns adatokat tartalmaz – hatóságunk a felvételt CD lemezre lementette és azt az eljárás során bizonyítékként vette figyelembe.

Megállapítom, hogy a Panaszos igazolványképének – belföldi jogsegély alkalmával történt – beszerzését követően a videofelvételek közül a *-n található adatok (felvételek) rendelkeznek relevanciával, ugyanis ezeken a felvételeken a Panaszos szemben fogatosított rendőri intézkedés mozzanatait láthatóak, illetve hallhatóak.

A felvételeken szereplő események ismertetése előtt fontos azt rögzíteni, hogy a videofelvételeken a Panaszos rövid ujjú pólóban, világos színű halásznadrágban látható.

Kronológiai sorrendet figyelembe véve – a helyszínen történt események kapcsán – először a Panaszos által megadott CD lemezre kiírt 05:41 perc időtartamú felvételen szereplő mozzanatok kerülnek ismertetésre.

A felvétel bal oldalán egy tehergépjármű előtt rendőrök sorfala látható, közvetlen a rendőrökkel szemben a demonstrálók állnak – közöttük a Panaszost is – és egy molinót tartanak maguk előtt.

00:03 perc – A rendőrség munkatársa megkezdi a tömeg felszólítását, a Panaszos arccal közvetlenül a rendőr előtt tartózkodik kb. 50-60 cm-re és a kezében lévő a vállá magasságáig emeli. A rendőr felszólítása közben a Panaszos – a tömeggel egyetemben – a „nem halljuk” és a „közterület” szavakat skandálja.

00:44 perc – A rendőr befejezi az első felszólítást, erre a Panaszos emelt hangon a következőket mondja: „A gyülekezési jogunkat gyakoroljuk egy közterületen, ez alapjogunk, önök jogszerűtlenül járnak el”.

00:55 perc – A rendőr megkezdi a második felszólítást.

01:10 perc – A rendőr befejezi a második felszólítást, erre a Panaszos a következőket mondja emelt hangon a rendőr irányába: „Ismételten megállapítom, hogy alapvető jogunkat gyakoroljuk közterületen, önök ezt jogszerűtlenül akarják megakadályozni”.

01:22 perc – A rendőr megkezdi a harmadik felszólítást.

01:44 perc – A rendőr befejezi a harmadik felszólítást, erre a Panaszos a következőket kiabálja a rendőr felé: „Harmadszor is megállapítom, hogy alkotmányos jogunkat gyakoroljuk, amikor itt gyülekezünk a közterületen. Harmadszor is megállapítom, hogy jogszerűtlenül fognak eljárni, alapjogunkat gyakoroljuk”.

04:03 perc – A Panaszos ekkor már a földön ülve látható a molinóval a kezében, amikor éppen a rendőrök kiemelnek valakit.

04:11 perc – A földön ülő Panaszos kezeit és lábait megfogják a rendőrök, megemelik és tehergépjármű bal oldala mellett elszállítják (elcipelik). Eltávolítása közben a Panaszos a tömeggel együtt kiabál, alig hallhatóak azt mondja, hogy: „(...) hej, nem szólított föl (...)”

A „DVD lemez „VLC media file **00:57-02:35 perc** közötti időben és a másik DVD lemez VLC media file **02:46-04:55 perc** közötti időben ugyanazon események kerültek rögzítésre csak más-más kameraállásból és más-más kamerával.

A felvételeken a fentiekben megadott időintervallumok között a Panaszos kiemelése (kicipelése) látható, amint a rendőrök leteszik őt az aszfalt burkolatú úttestre. Ezt követően odalép a Panaszoshoz * a rendőrség munkatársa és tájékoztatást ad a tömegből való kiemelésének okáról és a további eljárás menetéről. A Panaszos nemtetszésének ad hangot, majd az igazolásra történt felszólításra átadja az okmányait.

VII.

A rendelkezésre álló – a határozat III. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n, * órakor a * vezetésével a rendőrség munkatársai megjelentek a * szám alatt található helyszínen. A területtel kapcsolatosan az Önkormányzat jegyzője birtokvédelmi határozatot, annak végrehajtására végzést hozott, amely a végrehajtás rendőri közreműködéssel történő fogantatását rendelte el.

A *-i eseményekkel kapcsolatosan megjegyzendő, hogy az helyszínen * órától kezdődően folyamatosan növekvő létszámú demonstráció megtartására került sor. A rendezvény résztvevői a helyszínen, a birtokvédelmi eljárással érintett elkerített terület gépjármű és gyalogos kijáratok előtt helyezkedtek el, ezért az erre a területre történő ki- és bejárás nem volt biztosított.

Az említett napon * óra körüli időben a elindult egy munkagép az elkerített és lezárt területre, ezért a fentiekben megjelölt rendezvény résztvevőinek jelentős része átvonult a * útra azzal a céllal, hogy megakadályozzák a munkagép szabad behajtását a munkaterületre.

Az átvonulást követően helyszín bejáratainál azonban továbbra is maradtak résztvevők, akik a kapu kerítéseibe kapaszkodva fejezték ki tiltakozásukat. Tekintettel arra, hogy itt már korábban, a bejelentett és tudomásul vett demonstrációval kapcsolatos rendezvény zajlott, és az elkerített területre a * úton a be- és kijárás biztosítva volt, ezért a rendőrség a békés gyülekezést biztosította.

A * úton a rendezvény résztvevői – mintegy * fő – a tehergépjármű előtt állva, majd elé ülve, összekapaszkodva kívánták megakadályozni a jármű haladását, illetve a lezárt területre történő behajtását.

A Zrt. műszaki vezetője * órakor dokumentált módon nyilatkozott arról, hogy a gépjármű elé álló és leülő személyek akadályozzák a munkagép bejutását a munkaterületre, majd felkérte a rendőrséget a szükséges intézkedések megtételére. Elmondta, hogy a demonstráló tömeg tevékenysége és cselekménye miatt a munkálatokat nem tudják elkezdni. Továbbá egyértelműen kijelentette, hogy a munkája akadályozása miatt jogsérelem érte, ezért kérte a jogellenes állapot megszüntetését.

Tekintettel arra, hogy a rendezvény mások jogainak sérelmével járt, a rendezvény feloszlata vált szükségessé.

Az intézkedések keretében a rendőrség állománya a munkagép közlekedését akadályozó demonstráló tömeget egysoros sorfállal körbezárta, azért, hogy a sorra kerülő rendőri intézkedéseket további más személyek ne akadályozzák, és a Zrt. jogát nyilvánvalóan korlátozó személyekkel szemben a szükséges rendőri intézkedések végrehajtásra kerüljenek, valamint biztosítsák a munkagép építési területre történő bejutását.

A rendőr * óra és * óra közötti időben többször megismételve, 3-4 fős csoportonként hajtotta végre a felszólításokat az alábbi szövegtartalommal:

"Hölgyeim és Uraim! * vagyok a *-tól!

Közlöm Önökkel, hogy magatartásuk a Gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2.§ (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14.§ (1) bekezdése alapján a Törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről a * füves területe irányába távozzanak!"

A tömeg második felszólítása a következő szövegtartalommal hangzott el:

„Hölgyeim és Uraim! Ismételten felhívom a figyelmüket, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről * füves területe irányába távozzanak.”

A tömeg harmadik felszólítása a következő szövegtartalommal hangzott el:

„Hölgyeim és Uraim! Harmadszorra, egyben utoljára felhívom a figyelmüket, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről * füves területe irányába távozzanak, ellenkező esetben a rend helyreállítása érdekében a Rendőrségi törvényről szóló 1994. évi XXXIV. törvény alapján rendőri intézkedésre kerül sor.”

A felszólítások eredménytelensége miatt a Panaszost *-n * órakor intézkedés alá vonták, annak érdekében, hogy a Panaszos jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének az elkövetése megszakításra kerüljön. Felszólították a távozásra és az együttműködésre, illetőleg tájékoztatták arról, hogy ellenkező esetben vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazására kerülhet sor. A felszólítás eredményre nem vezetett, ezért a Panaszost az Rtv. 47. §-a, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 40. §-a alapján testi kényszer alkalmazásával a területről eltávolították, vele szemben szabálysértési eljárást kezdeményeztek.

Igazoltatását követően a Panaszos – a felszólítások ellenére – rögtön visszatért az eltávolításának helyszínére és az építési terület irányába közlekedni szándékozó tehergépjármű elé ült. A rendőrség munkatársai a Panaszost * órakor ismételten intézkedés alá vonták, amelynek keretében ismételten felszólították a jogsértő cselekmény (jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség) abbahagyására, felszólították az együttműködésre és a helyszínről való távozásra, illetve kilátásba helyezték a kényszerítő eszközök alkalmazását és az

előállítását. A Panaszos a felszólításokat figyelmen kívül hagyta, ezért testi kényszer alkalmazásával a területről eltávolították, majd a Rendőrkapitányságra előállították.

VIII.

A rendőri intézkedés elleni panasz érdemi elbírálásakor legelőször azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszpontra kiterjed-e a hatásköröm.

1.) A Panaszos kifogásolta a tömegosztatás elrendelését és végrehajtását.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint:

„92. § (1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója”

A Gytv. 14. § (1) bekezdése alapján:

„(1) Ha a gyülekezési jog gyakorlása a 2. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközik, vagy a rendezvényen a résztvevők fegyveresen, illetőleg felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartanak, a rendőrség a rendezvényt felosztatja.”

A Gytv. 14. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendezvény felosztatását figyelmeztetésnek kell megelőznie.”

A Gytv. 14. § (3) bekezdése alapján:

„(3) Ha a rendezvényt felosztatják, a rendezvény résztvevője a felosztatástól számított tizenöt napon belül pert indíthat a felosztatás jogellenességének megállapítására.”

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezeteiben konkrétan meghatározott kötelezettség megsértésével, a rendőri intézkedéssel, annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő alkalmazásával összefüggő panaszra terjedhet ki. A rendezvény felosztatásával összefüggésben panasztételre lehetőség nincsen, a rendezvény felosztatásának sérelmessége esetén a Gytv. 14. § (3) bekezdése alapján annak elbírálására – úgynevezett osztatási per megindításával – kizárólag a bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

Azt mindenképpen fontosnak tartom rögzíteni, hogy jelen ügy kapcsán tömegosztatás elrendelésére nem került sor.

A Gytv. 14. § (1) bekezdése kimondja, hogy a gyülekezési jog gyakorlása a Gytv. 2.§ (3) bekezdésében foglaltakba ütközik, vagy a rendezvényen résztvevők fegyveresen, illetőleg felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha a bejelentéshez kötött rendezvényt a tiltó határozat

ellenére megtartják, a rendőrség a rendezvényt feloszlathatja. A Gytv. 14. § (2) bekezdés szerint, a rendezvény feloszlatását figyelmeztetésnek kell megelőznie.

A helyszínen jelen lévő * órákor a demonstráló személyeket tájékoztatta, hogy magatartásuk a Gytv. 2.§ (3) bekezdésbe ütközik, magatartásuk mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvény a Gytv. 14. § (1) bekezdés alapján feloszlatásra kerül. Mivel a felszólítás eredménytelen maradt, ezért tájékoztatás és ismételt felszólítás hangzott el. További eredménytelenség után, immáron harmadik alkalommal történő tájékoztatást és felszólítás követően – az Rtv. szabályai alapján – rendőri intézkedés foganatosítását, kényszerítő eszköz alkalmazását, valamint személyes szabadság korlátozását helyezte kilátásba.

A rendőri felszólítások ellenére a helyszínen tartózkodó egyes személyeket az arra kijelölt rendőrök külön-külön vonták intézkedés alá a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) – az intézkedéskor hatályos – 216. § (1) bekezdése alapján, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési elkövetése miatt. **Mindezek alapján megállapítható, hogy tömegoszlatás elrendelésére nem került sor, a feloszlatás jogszerűségének megítélése a Gytv. 14. § (3) bekezdése alapján nem tartozik jelen eljárás hatálya alá, ezért e panaszt érdemben nem vizsgáltam.**

IX.

A panaszban megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) Igazoltatás

Az Rtv. 29.§ (1) bekezdése a) pontja szerint:

„A rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, ”

Az Rtv. 29. § (3) bekezdése alapján:

„(3) Ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint - az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén - az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét. ”

A Szabs. tv. – az intézkedéskor hatályos – 216. § (1) bekezdése alapján:

„(1) Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el. ”

Jelen határozat VII. részében ismertetett tényállás alapján megállapítható, hogy a Panaszossal szemben intézkedő rendőrök a rendelkezésükre álló helyszíni adatok alapján megalapozottan feltételezték azt, hogy a Panaszos szabálysértés elkövetésével gyanúsítható (Szabs. tv. 216. § (1) bekezdése), ezért a közrend és közbiztonság védelme érdekében (Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja) igazoltatták a Panaszost, majd az Rtv. 29. § (3) bekezdése adta felhatalmazás alapján a

további intézkedések (szabálysértési feljelentés elkészítésének) végrehajtása érdekében feljegyezték a Panaszos adatait.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos igazoltatása megfelelő jogalappal és jogszerűen került végrehajtásra, ezek alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

2.) Testi kényszer

Az Rtv. 19. § (2) bekezdése alapján:

„(2) A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

Az Rtv. 47. §-a szerint:

„A rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.”

A Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdése alapján:

„(1) Az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.”

A Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés a) pontja szerint:

„Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,”

A Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erőfeszítéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.”

Az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés, és a rendelkezésre álló videofelvételek alapján az alábbiak állapíthatók meg.

A Panaszos – az első alkalommal történt eltávolításakor – a rendőrség által három alkalommal közölt, a terület elhagyására felhívó felszólítást követően, a felszólításokat figyelmen kívül hagyta, passzív ellenállást tanúsítva (Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés a) pontja) a helyszínt nem volt hajlandó elhagyni, a földre leült, ezért kezeinek és lábainak megfogásával (testi kényszer) a helyszínről eltávolították (kicipelték).

A második alkalommal alkalmazott testi kényszer alkalmazásával történt kivezetéséről videofelvétel nem áll rendelkezésre, de tényként állapítható meg, hogy a Panaszossal szemben befejezett első alkalommal végrehajtott intézkedést követően a Panaszos a területre visszatért. Ezt a tényt panaszában maga a Panaszos is elismerte *„(...) én a területre visszamenetem. (...)”*.

Az intézkedésről készült jelentés szerint a Panaszost ismételten felszólították, hogy a szabálysértés továbbfolytatásával hagyjon fel és területről távozzon. A Panaszost felszólították továbbá, hogy amennyiben passzív magatartásával nem hagy fel, abban az esetben vele szemben ismételten testi kényszer alkalmazására kerül sor, illetőleg előállításának a végrehajtását is kilátásba helyezték. A Panaszos a felszólítások ellenére magatartásával nem hagyott fel és területet nem volt hajlandó elhagyni, ezért jobb- és bal felkarját, illetőleg lábát a bokájánál megfogva megemelték, majd a területről eltávolították (kicipelték).

A felvételek és a rendőri jelentés alapján egyértelműen megállapítható az a tény, hogy a Panaszosnak egyáltalán nem állt szándékában az intézkedés helyszínéről önként eltávozni, a rendőrséggel való együttműködést – a helyszín elhagyása tekintetében – teljes mértékben elutasította.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos eltávolításához a rendőrség rendelkezésére nem állt más, kisebb jogkorlátozással járó kényszerítő eszköz, mint a testi kényszer, ezért annak alkalmazása – az Rtv. 19. § (2) bekezdésére, az Rtv. 47. §-ára, a Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdésére és a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdésére figyelemmel – jogszerű, szakszerű és indokolt volt, ezért a panasz e tekintetben is alaptalan.

3.) Előállítás

a.) Az előállítás jogalapja

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;”*

A Szabs. tv. – az intézkedéskor hatályos – 216. § (1) bekezdése alapján:

„(1) Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.”

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a rendőrség munkatársa * órákor tájékoztatta a demonstráció résztvevőit, hogy magatartásuk mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a Gytv. alapján feloszlatta és többször megismételve, 3-4 fős csoportonként hajtotta végre a felszólításokat az alábbi szövegtartalommal:

"Hölgyeim és Uraim! * vagyok a *-tól!

Közlöm Önökkel, hogy magatartásuk a Gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2.§ (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról

szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a Törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről a * füves területe irányába távozzanak!"

A tömeg második felszólítása a következő szövegtartalommal hangzott el:

„Hölgyeim és Uraim! Ismételten felhívom a figyelmüket, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről * füves területe irányába távozzanak.”

A tömeg harmadik felszólítása a következő szövegtartalommal hangzott el:

„Hölgyeim és Uraim! Harmadszorra, egyben utoljára felhívom a figyelmüket, hogy magatartásuk a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről * füves területe irányába távozzanak, ellenkező esetben a rend helyreállítása érdekében a Rendőrségi törvényről szóló 1994. évi XXXIV. törvény alapján rendőri intézkedésre kerül sor.”

A határozat IX. részében ismertetett youtube felvételen látható és hallható a rendőrség által három alkalommal végrehajtott felszólítás. A felvétel készítője kb. egy vonalban tartózkodik a Panaszossal, így a felvétel alapján egyértelműen megállapítható az, hogy a Panaszos közvetlenül szem- és fültanúja volt a terület elhagyására vonatkozó felszólításoknak.

A Panaszos előállításáról szóló jelentés szerint a felszólítások eredménytelensége miatt az intézkedésre kijelölt járőrpár * órákor intézkedés alá vonta a Panaszost, ennek során odaléptek hozzá és felszólították, hogy a szabálysértéssel (Szabs. tv. 216. § (1) bekezdése – Jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség) hagyjon fel, működjön együtt a rendőrséggel és hagyja el a területet, ellenkező esetben kényszerítő eszköz alkalmazására kerül sor. A Panaszos a felszólításra nem reagált, ezért vele szemben testi kényszer alkalmazásával (kivezetés) eltávolították a területről. A Panaszost igazoltatták, ennek során tájékoztatták arról, hogy ellene szabálysértési feljelentést megtételére kerül sor, majd adatainak feljegyzését követően szabadon bocsátották.

A Panaszos visszatért az eltávolításának helyszínére és leült a továbbhaladni szándékozó tehergépjármű elé, ezzel akadályozva annak további közlekedését. A Panaszossal szemben az előzőekben intézkedő járőrpár * órákor intézkedést kezdeményezett. Odaléptek hozzá és felszólították, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének továbbfolytatásával hagyjon fel, működjön együtt és a területet hagyja el, ellenkező esetben kényszerítő eszköz alkalmazására és személyi szabadságának korlátozására (előállítás) kerül sor. A Panaszos ismételt felszólítása eredményre nem vezetett, ezért testi kényszer alkalmazásával a területről ismételten eltávolították, majd egy rendőrségi gépjárműhöz kísérték (cipelték). A Panaszos a járműnél tájékoztatást kapott a vele szembeni intézkedés okáról és céljáról, a vele szembeni szabálysértési eljárás kezdeményezéséről, illetőleg a jogorvoslati, panasztételi lehetőségeiről.

Mindezek alapján az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata adta felhatalmazás alapján, megkezdték a Panaszos Rendőrkapitányságra történő előállítását abból a célból, hogy a Panaszossal szembeni további szükséges eljárás azonnal lefolytatható legyen.

Az ismertetett körülmények kellően megalapozták a rendőrök azon feltételezését, hogy a Panaszos szabálysértés elkövetésével (Szabs. tv. 216. § (1) bekezdés) gyanúsítható.

Megítélésem szerint a Panaszos ellenszegülését, a szabálysértés továbbfolytatását más módon nem lehetett megtörni és megakadályozni, mint az előállítás fogatosítása. A rendőrségnek nem állt rendelkezésére más jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél érdekében, mint a Panaszossal szembeni szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása és mielőbbi felelősségre vonása.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos előállítás megfelelő jogalap birtokában került végrehajtásra, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

A testi kényszer és az előállítás jogalapjának elbírálása kapcsán fontos hangsúlyozni, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a Panaszost több alkalommal felszólították, hogy az intézkedőkkel működjön együtt, a rendőri intézkedést ne akadályozza. A felhívások ellenére a Panaszos nem tett eleget a rendőri felszólításnak, holott az Rtv. 19. § (1) bekezdése értelmében a rendőr „utasításának” engedelmeskednie kellett volna.

A Legfelsőbb Bíróság egy másik eset kapcsán korábban megállapította, hogy: *„(...) a felperes [a Panaszos] rendőri intézkedéssel szembeni panasz megítélésével fejezheti ki egyet nem értését az ellene fogatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen – ellenszegülésével – nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.(...)”*¹

b.) Az előállítás időtartama

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A Szolgálati Szabályzat 30. § (3) és (4) bekezdése szerint:

„(3) Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

„(4) Ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal – a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően – szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.”

¹ Lásd: BH2009. 382 – Az előállítás jogszerű annak a szabálysértést elkövetőnek, aki a rendőri intézkedésnek ellenszegül, és a demonstráció szándékával nem hagy fel (1994. évi XXXIV. törvény 33. §, 92.§, 93. §, 1989. évi III. törvény 2. §)

A rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapítható, hogy a Panaszos előállításának idejéről szóló igazolás szerint előállítása *-án * órától * óráig (09 óra 06 perc) tartott.

Az intézkedő rendőrök a Panaszossal szemben fogatosított első intézkedéseket (testi kényszer, igazoltatás) * órákor fogatosították, azonban ekkor még előállítása mellőzésre került. Az intézkedéseket követően a Panaszos újra visszament a demonstráció felosztatásának helyszínére, ahonnan ismételten, testi kényszer alkalmazásával távolították, majd előállították elő a Rendőrkapitányságra. A rendőrségen * órákor került átadásra az előállító helyiségben szolgálatot ellátó személyzetnek. Az előállító helyiségbe történő befogadása során a kötelezően előírt dokumentációk kitöltését követően került befogadásra.

A Panaszos szabálysértési eljárás alkalmával történt meghallgatására * óra és * óra közötti időben került sor. A Panaszost a szabálysértési eljárás lefolytatása eredményeként született határozat átvételét követően * órákor bocsátották szabadon.

Az eljárás során a rendőri szerv rendelkezésemre bocsátott egy táblázatot, ami a * területén *-n intézkedés alá vont személyek kimutatását tartalmazza. A táblázat alapján az alábbiak állapíthatók meg.

Megállapítható, hogy a Panaszoson kívül még * fővel szemben került fogatosításra személyi szabadságot korlátozó intézkedés (előállítás). Az előállítások során minden személlyel szemben külön-külön egyenként az alább részletezett intézkedések, eljárási cselekmények kerültek fogatosításra. Az előállított személyekkel szemben az előállító helyiségbe történő befogadás előtt ruházata vizsgálatot kellett végrehajtani, az előállító helyiségben történő befogadás előtt – a pontos nyilvántartás érdekében – kötelező adminisztrációs tevékenységet kellett végrehajtani (pl.: fogvatartottak nyilvántartása, letéti jegyzőkönyvek elkészítése), majd az érintett személy elhelyezése az előállító helyiségekben. Ezzel egy időben az előállításokat végrehajtó rendőrök jelentést készítettek a végrehajtott intézkedéseikről. A jelentések alapján elrendelt szabálysértési eljárások során külön-külön az érintett személyek meghallgatása, jegyzőkönyvbe foglalása történt meg. A szabálysértési eljárás lefolytatása során döntés (határozat) meghozatala és írásba foglalására került sor. A döntések egyenkénti kihirdetését, majd átvételét hajtották végre. Ezt követően az előállítás időtartamáról szóló igazolások kiállítására, majd az előállított személyek szabadon bocsátására történt meg. A fent részletezett eljárási feladatokban és cselekményekben eljáró rendőröknek kellő alaposággal kellett feladataikat végrehajtani.

A Panaszos előállításáról szóló jelentésben az előállítás időtartamát az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján 4 órával, kézzel írottan meghosszabbították, aláírással és az intézkedő rendőr azonosító számával ellátva rájegyezték.

Az elvégzett feladatok, eljárási cselekmények időigényesek, amely nem csupán azt jelenti, hogy maguk a reálcselekmények hosszabb időt vesznek igénybe, hanem azt is, hogy azok – a dokumentumokon szereplő időigényen, azaz az ún. „hasznos” időn túl – szellemi, szervezési előmunkálatokat igényelnek. Az emberekkel történő foglalkozás sem értékelhető csupán a „hasznos idő – holt idő” dimenziójában, hiszen az érintettekkel az eljárási cselekményen túl is kommunikálni kell e nélkül egy dokumentált meghallgatás jól el sem végezhető. Általában az emberekkel való kommunikáció „holt időnek” számít, pedig az érdemi eljárási cselekmények ennek hiányában nem végezhető el eredményesen.

Az előállítás időtartama kapcsán figyelembe kell venni azt a fontos körülményt, hogy az intézkedés helyszínéről a Panaszoson kívül még *fő került előállításra, akik vonatkozásában párhuzamosan, a fent részletezett eljárási rendben folytak az adminisztrációs és az eljárási tevékenységek és cselekmények.

A Rendőrkapitányságra előállított – a Panaszossal együtt – * fő miatti többletfeladatokat figyelembe véve, a Panaszos előállítása az Rtv. 33. § (3) bekezdésébe rögzített törvényes 8+4 órás előállítási időtartamot nem haladta meg. A bírói gyakorlat egyes ügyekben² arra az álláspontra helyezkedett, hogy az előállítás a rendőrség túlterheltsége miatt hosszabb ideig, de a törvényes időtartamot meg nem haladó ideig tart, abban az esetben az előállítás nem veszti el a jogszerűségét. Ezt igazolja a törvényi szabályozás is, amely úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig” tarthat. Nem lehet a szükséges és elégséges időt meghatározni az elkövetett cselekmény tárgyi súlya alapján, mivel akár csekély tárgyi súlyú a cselekmény akár nem, az azzal kapcsolatos feladatokat a Rendőrségnek kötelessége elvégezni, ehhez pedig alkalmanként objektív okból a normál munkamenethez képest jelentősen több időre is szükség lehet. Nem várható el egyetlen közigazgatási szervtől, így a Rendőrségtől sem, hogy a hirtelen és váratlan mértékben megnövekedett munkaterhek miatt az ügyintézési határidő, a normáltól ne térjen el. Mindössze csak az várható el, hogy a szükséges személyes szabadság korlátozás időtartama a törvényes maximumot ne lépje túl, azaz az előállítás a szükséges ideig, de legfeljebb 8+4 órás időtartamig tarthat.

A fent részletezett indokok alapján megállapítom, hogy a Panaszos előállításának időtartama az arányosság figyelembevétele mellett törvényes volt, ezek alapján a panasz e tekintetben is alaptalan.

X.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1.) A Panasztestület megállapította, hogy a „tömegosztatás” végrehajtásának módja nem felelt meg az előírásoknak, ezért sérült a Panaszos gyülekezéshez való joga.

A Panasztestület megállapításával az alábbiak miatt nem értek egyet, ugyanis jelen esetben tömegosztatás elrendelésére nem került sor.

A Gytv. 14. § (1) bekezdése kimondja, hogy a gyülekezési jog gyakorlása a Gytv. 2.§ (3) bekezdésében foglaltakba ütközik, vagy a rendezvényen résztvevők fegyveresen, illetőleg felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha a bejelentéshez kötött rendezvényt a tiltó határozat ellenére megtartják, a rendőrség a rendezvényt feloszlathatja. A Gytv. 14. § (2) bekezdés szerint, a rendezvény felosztatását figyelmeztetésnek kell megelőznie.

A helyszínen jelen lévő rendőr * órákor a demonstráló személyeket tájékoztatta, hogy magatartásuk a Gytv. 2.§ (3) bekezdésbe ütközik, magatartásuk mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvény a Gytv. 14. § (1) bekezdés alapján felosztatásra kerül. Mivel a felszólítás eredménytelen maradt, ezért tájékoztatás és ismételt felszólítás hangzott el. További

² pl.: Fővárosi Bíróság 20.K.32.593/2007/8. számú ítélete

eredménytelenség után, immáron harmadik alkalommal történő tájékoztatást és felszólítás követően – az Rtv. szabályai alapján – rendőri intézkedés foganatosítását, kényszerítő eszköz alkalmazását, valamint személyes szabadság korlátozását helyezte kilátásba.

A rendőri felszólítások ellenére a helyszínen tartózkodó egyes személyeket az arra kijelölt rendőrök külön-külön vonták intézkedés alá a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) – az intézkedéskor hatályos – 216. § (1) bekezdése alapján, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési elkövetése miatt. **Mindezek alapján megállapítható, hogy tömegosztatás elrendelésére nem került sor, a felosztatás jogszerűségének megítélése a Gytv. 14. § (3) bekezdése alapján nem tartozik jelen eljárás hatálya alá.**

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy a „tömegosztatás” végrehajtásának módja nem felelt meg az előírásoknak, ugyanis a tömegosztatást megelőzően a rendőrség nem használt hangosbeszélőt a felszólítások alkalmával, ezáltal sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panaszos panaszbeadványában nem terjesztett elő ezzel kapcsolatos kifogást. Tekintettel arra, hogy jelen panaszeljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A bíróság töretlen gyakorlata szerint (lásd pl: Fővárosi Törvényszék 20.K.31.855/2011/8. számú ítélete) a közigazgatási eljárás során az alperesnek – azaz jelen esetben az Országos Rendőr-főkapitányságnak – csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon.

A tömegosztatás végrehajtásának módja tekintetében érdemi vizsgálatára a Ket. 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában – ezen eljárás keretében nem volt lehetőség.

2.) A Panasztestület álláspontja szerint a Panaszos előállításának időtartama nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában (arányosság) meghatározott követelményeknek, ezek alapján a Panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga súlyosan sérült.

A Panasztestület álláspontjával az alábbiak alapján nem értek egyet.

Az eljárás során megállapításra került, hogy a Panaszoson kívül még fővel szemben került foganatosításra személyi szabadságot korlátozó intézkedés (előállítás).

Az előállítás időtartamának megítélése kapcsán figyelembe kell venni azt a fontos körülményt, hogy az előállított személyek – a Panaszossal együtt fő – vonatkozásában párhuzamosan folytak az adminisztrációs és az eljárási tevékenységek és cselekmények.

Az elvégzett feladatok, eljárási cselekmények időigényesek, amely nem csupán azt jelenti, hogy maguk a reálcselekmények hosszabb időt vesznek igénybe, hanem azt is, hogy azok – a dokumentumokon szereplő időigényen, azaz az ún. „hasznos” időn túl – szellemi, szervezési előmunkálatokat igényelnek. Az emberekkel történő foglalkozás sem értékelhető csupán a „hasznos idő – holt idő” dimenziójában, hiszen az érintettekkel az eljárási cselekményen túl is kommunikálni kell e nélkül egy dokumentált meghallgatás jól el sem végezhető. Általában az emberekkel való kommunikáció „holt időnek” számít, pedig az érdemi eljárási cselekmények ennek hiányában nem végezhető el eredményesen.

A Panaszos előállítása az Rtv. 33. § (3) bekezdésébe rögzített törvényes 8+4 órás előállítási időtartamot nem haladta meg. A bírói gyakorlat egyes ügyekben arra az álláspontra helyezkedett, hogy az előállítás a rendőrség túlterheltsége miatt hosszabb ideig, de a törvényes időtartamot meg nem haladó ideig tart, abban az esetben az előállítás nem veszi el a jogszerűségét. A törvényi szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig” tarthat. Nem várható el egyetlen közigazgatási szervtől, így a Rendőrségtől sem, hogy a hirtelen és váratlan mértékben megnövekedett munkaterhek miatt az ügyintézési határidő, a normáltól ne térjen el. Mindössze csak az várható el, hogy a szükséges személyes szabadság korlátozás időtartama a törvényes maximumot ne lépje túl, azaz az előállítás a szükséges ideig, de legfeljebb 8+4 órás időtartamig tarthat.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, VI. cikk és a XXIV. cikk;
- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 26. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 109. § (4) bekezdése;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdés, 15. § (1) bekezdése, 19. § (1) és (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) pontja, 29. § (3) bekezdése, 33. § (2) f) pontja, 33. § (3) bekezdése, 47.§-a, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) bekezdése;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 30. § (3) és (4) bekezdése, 39. § (2) bekezdés a) pontja, 40. § (1) bekezdése;
- A Gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (3) bekezdése;
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. § (1) bekezdése.

Budapest, 2017. július 20.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**